

อัศจรรย์.....พลังจิตหลวงปู่ฝั้น.....เรียกฝนตกได้

นำเสนอเมื่อ : 25 ก.ค. 2552

พลังจิตหลวงปู่ฝั้นเรียกฝนตกได้!

พระอริยเจ้าผู้มีพลังจิตเหนือฟ้าดิน ...พระอาจารย์ฝั้น อาจาโร แห่งวัดป่าอุดมสมพร อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร

✘ พระอริยเจ้าผู้มีพลังจิตเหนือฟ้าดิน

พระเดชพระคุณหลวงปู่ฝั้น อาจาโร พระอริยสงฆ์ผู้ทรงคุณธรรมชั้นสูงสุด อุปนิสัยท่านเป็นคนเรียบง่าย อ่อนโยน นิสัยสุขุมเยือกเย็นและกว้างขวาง ปรารภความเพียรแรงกล้าเด็ดเดี่ยว ไปตามภูผาป่าเขาเพียงลำพัง แสวงหาความสงบวิเวก ยินดีต่อความสงบ เป็นผู้มีกนายนุสสันโดษ พอใจในปัจจัยสี่ที่ตนมีอยู่แล้วได้มาโดยชอบธรรม เป็นนักต่อสู้เพื่อเอาชนะกิเลส มีสหธรรมิกคือพระอาจารย์สิงห์ ขนดะ ยาคโม พระอาจารย์มหาปิ่น ปัญญาพโล พระอาจารย์ภู ทุมมทินโน พระอาจารย์อ่อน ญาณสิริ และพระอาจารย์กวาง สุขโม

ท่านมีความเคารพเลื่อมใส ตั้งอยู่ในโอวาทของพระอาจารย์มั่นอย่างถึงใจ ทำความเพียรทั้งกลางวันกลางคืน จนจิตสว่างจา ที่จังหวัดเชียงใหม่ พอรุ่งเช้าท่านพระอาจารย์มั่นได้พูดกับท่านว่า “ผมก็ไม่ได้หลับไดนอนเหมือนกัน สงจิตดูท่านตลอดทั้งคืน เห็นหรือยังล่ะว่า ศาสนาเจริญที่ไหน ธรรมเจริญที่ใจ ไม่ใช่อยู่ที่ประเทศอินเดียตามที่คิดตื่นบาอะไรกัน”

✘ ท่านมีพลังจิตสูง หากผู้เสมอเหมือนได้ยกดั่งเช่น

๑. สามารถเรียกฟ้าฝนได้เป็นที่ยอัศจรรย์ ในปีพุทธศักราช ๒๔๘๙ ชาวจังหวัดสกลนคร เกิดเหตุพิกขภัยอย่างหนักฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดูกาลจึง เข้าไปขอฝนกับท่าน ท่านนั่งสมาธิบนลานกลางแจ้งประมาณครึ่งชั่วโมง ท้องฟ้าที่มีแดดจ้าพลันมีเสียงฟ้าร้องคำราม บังเกิดมีก้อนเมฆมดบังแสงอาทิตย์ มีฝนตกเทลงมาอย่างหนักนานถึง ๓ ชั่วโมง ในปีนั้นฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาล ชาวบ้านได้ทำนาตามปกติโดยทั่วถึง

๒. ท่านสร้างวัดต้องมีการระเบิดหิน ท่านไม่ต้องการให้หินช่วงไหนแตกแล้ว
ท่านจะเอาปากกาไปเขียนยันต์ไว้ ตรงจุดนั้นระเบิดจะแรงขนาดไหนหินนั้นก็ไม่ได้แตก

๓. ท่านนั่งสมาธิใต้ต้นกระบก ลูกกระบกตกลงกับพื้นเสียงดังน่ารำคาญ
ท่านกำหนดจิตไม่ให้ลูกกระบกตก ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา ลูกกระบกตกนั้นไม่หลุดหล่นลงพื้นอีกเลย

พระอาจารย์กงมา จิรปุญโญ ได้เล่าเรื่องพลังจิตของหลวงปู่ฝั้นไว้ว่า
“สมัยหนึ่งหลวงปู่ฝั้นได้รุดงค์ไปยังจังหวัดจันทบุรี ท่านได้รับนิมนต์ไปแสดงธรรมในงานศพ
มีผู้มาฟังธรรมเป็นจำนวนมาก ขณะที่ท่านแสดงธรรมอยู่นั้น มีคนกลุ่มหนึ่ง ไม่สนใจในธรรมที่ท่านแสดง
เล่นหมากกรุก เมาสุรา ส่งเสียงเอะอะโวยวายรบกวน ท่านสูงกระแสดิจไปปราบพวกชี้เหล่าเหล่านั้น
เป็นที่น่าอัศจรรย์เป็นอย่างยิ่ง ชี้เหล่าเหล่านั้นได้หยุดนิ่งไร้การเคลื่อนไหว บางคนยืนอ้าปาก
บางคนถือหมากกรุกในมือ บางคนคอพับ ไม่สามารถไหวติงได้ จนกระทั่งท่านแสดงธรรมให้พรจบลงเดินทางกลับ
ชี้เหล่าเหล่านั้น จึงกลับมาสู่ภาวะความเป็นปกติได้”

เกี่ยวกับพลังจิตของหลวงปู่ฝั้น หลวงตามหาบัวเล่าว่า
“ท่านพระอาจารย์ฝั้นสามารถกำหนดจิตให้รถยนต์ เครื่องยนต์ไม่ติดอย่างง่ายดาย”
ขณะนั้นเวลานั่งรถท่านต้องพยายามทำจิตไม่ให้เพ่งไปที่ เครื่องยนต์ ไม่งั้นเครื่องจะดับทันที
และกับเครื่องบินก็เหมือนกัน ตอนสงครามโลกเครื่องบินญี่ปุ่นจะมาทิ้งระเบิด คนมาขอให้ท่านอย่าให้ญี่ปุ่นทำได้
ตอนแรกท่านคิดว่าจะเพ่งให้เครื่องยนต์ดับ แต่คิดได้ว่าหากทำแบบนี้เครื่องบินต้องตกทหารญี่ปุ่น ต้องตาย
ท่านจึงทำวิธีอื่นแทน

อีกครั้งหนึ่งในงานศพท่านพระอาจารย์มั่น พระทั้งหลายกำลังจัดเตรียมงานกันอยู่
มีเด็กน้อยถือขลุ่ยขลุ่ยไปมาเป็นการรบกวน หลวงปู่ฝั้นท่านจึงพูดขึ้นว่า “เดี๋ยวเราจะตัดนิสสัยไอ้เด็กพวกนี้
จะทำให้หูรตม้นลมแต่ไม่ห่ม้นเจ็บ” พอท่านพูดจบรถขลุ่ยขลุ่ยที่เด็กถือก็ล้มลงทันที นี่คือพลังจิตของท่าน
แสดงไต่หลายอย่างเป็นที่น่าอัศจรรย์เป็นอย่างยิ่ง

ด้วยวัตรปฏิบัติและพลังจิตอันเลิศล้ำ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ
จึงทรงให้ความเคารพศรัทธาเป็นอย่างยิ่ง

ท่านเกิดเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๔๒ ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๙ ปีกุน ฅ บ้านม่วงไข
ตำบลพรรณานิคม อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร เป็นบุตรของเจ้าไชยกุมาร (เมา) และนางนุ้ย
(เป็นบุตรของหลวงประชาธรรมา)

ปีพุทธศักราช ๒๔๖๑ อายุได้ ๑๙ ปี ได้บรรพชาเป็นสามเณรที่วัดโพธิ์ทอง บ้านบ่อทอง
อำเภอพรรณานิคม ท่านได้เอาใจใส่ศึกษาและเคร่งครัดในพระธรรมวินัยอย่าง ยิ่งตั้งแต่นั้นเป็นสามเณรน้อย
ถึงขนาดคุณยายของท่านได้พยากรณ์ไว้ว่า “ในภายภาคหน้า ท่านจะเข้าไปอาศัยอยู่ในป่าดงขมิ้นตลอดชีวิต”

ปีพุทธศักราช ๒๔๖๒ ท่านได้อุปสมบทเป็นภิกษุฝ่ายมหานิกาย ที่วัดสิทธิบังคม ตำบลบ้านไร่
อำเภอพรรณานิคม โดยมีพระครูบ่อทอง นนฺตเสโน เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์นวล เป็นพระกรรมวาจาจารย์
พระอาจารย์สังข์ เป็นพระอนุสาวนาจารย์

หลังจากออกพรรษาปีนั้นท่านได้ไปอยู่ที่วัดโพธิ์ทอง บ้านชะทอง ได้ปฏิบัติธรรมอบรมกัมมัฏฐานตลอดจนการออกชุดงค้อยู่รูกขมูลกับท่านอาจารย์อาญาคุช ธรรม

ปีพุทธศักราช ๒๔๖๓ ท่านได้พบท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ที่ป่าช้าบ้านม่วงไข่ เมื่อได้ฟังธรรมจากท่านพระอาจารย์มั่น เกิดความเลื่อมใสในสติปัญญาความสามารถของท่านพระอาจารย์มั่นเป็นอย่างยิ่ง จึงมอบตัวเป็นศิษย์พร้อมกับท่านอาญาคุดี และพระอาจารย์กุ ธรรมทินโน

ท่านได้ยึดติเป็นพระฝ่ายธรรมยุต เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๖๘ เวลา ๑๕.๒๒ น. ณ วัดโพธิ์สมภารณ อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี โดยมี พระธรรมเจดีย์ (จุม พนธุโล) เป็นพระอุปัชฌาย์ พระรต เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระมุก เป็นพระอนุสาวนาจารย์

หลังจากยึดติแล้วได้ไปจำพรรษาอยู่กับท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ที่วัดป่าอรัญญวาสี อำเภอนาคู จังหวัดหนองคาย

ปีพุทธศักราช ๒๕๐๗ - ๒๕๑๙ จำพรรษาที่วัดป่าอุดมสมพร อำเภอมรรณานิคม จังหวัดสกลนคร

เข้าสู่สมถมหาณฤพาน ณ วัดป่าอุดมสมพร อำเภอมรรณานิคม จังหวัดสกลนคร เมื่อวันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๐ สิริอายุรวมได้ ๗๗ ปี ๔ เดือน ๑๕ วัน ๕๒ พรรษา

ที่มา ไอเอ็นเอ็น